

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.64

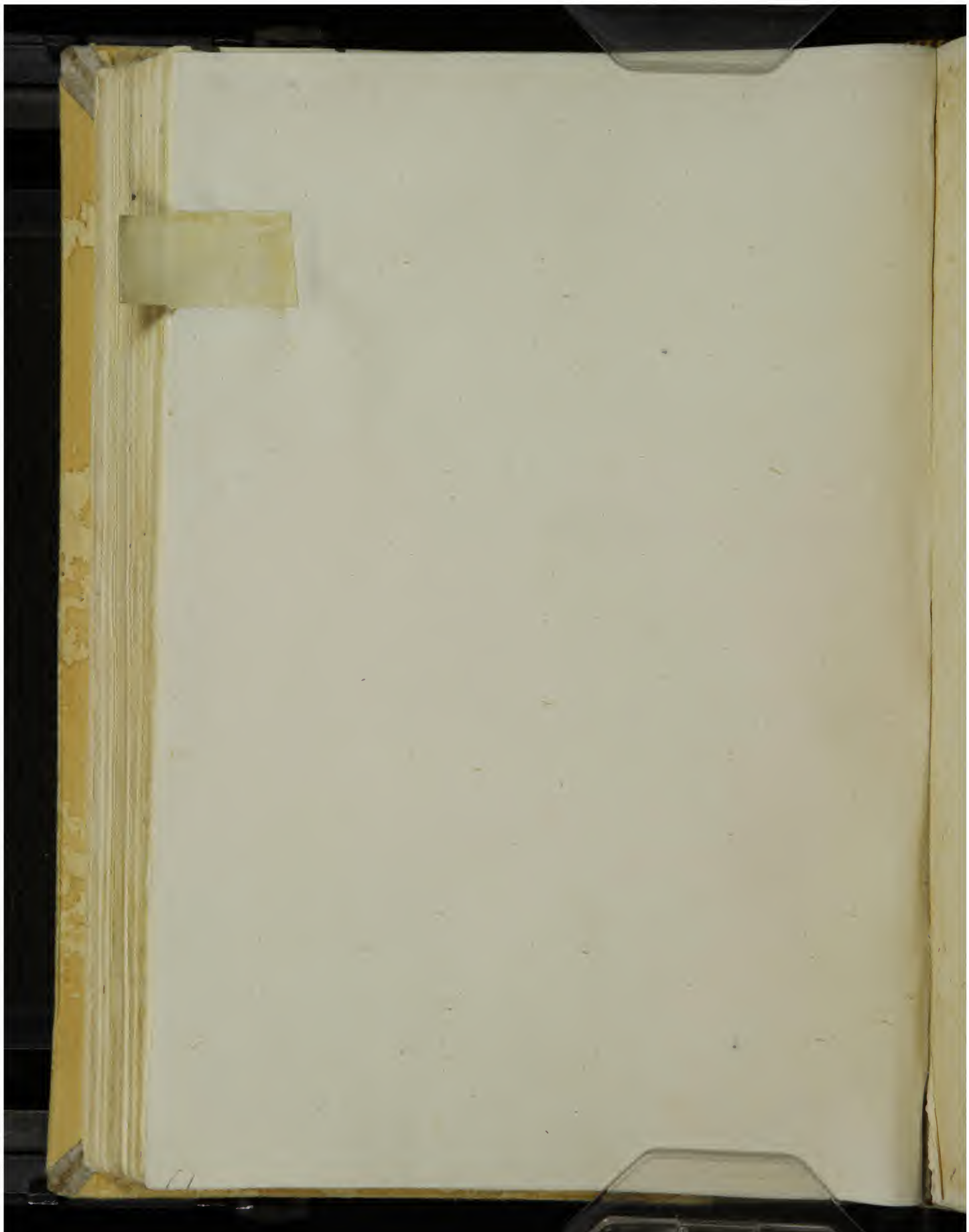
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.64

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.64

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.5.64

b

c

d

e

Reuerendo p̄ri dño Ep̄o Castren.
B. Maffē. Ma. pre. Abb. Salutem.
Enmitto d. tue opusculū dignū certe
amplitudine tua: sed maiori oratore
egente: quādoq̄ d. tua & ip̄a dom̄
āplissimaq̄ stirps de Armeniaco tot
uirtutib⁹ et preclaris gestis illustrata
maximis preconis extolli mercatur.
Ego uero p̄ ingenii mei p̄uitate p̄q̄
mea in te obseruantia & sūma beniuo
lencia ingentiū uirtutū tuarū amore
capt⁹ quoad potui breui tñ cōpendio
d. tuā & herōū tuorū fortia facta & e
gregia facinora ad posteritatis mēori
am extuli & illustraui ut p̄petuo ui
uas: & posteritas tua tāti presulis glo
ria & honore gaudeat: & ip̄i⁹ uestigia
uirtutū tuarū exemplo imitari possit
Quā d. tuā oro ut opusculū ip̄m le
to aīo ab hoc sibi bñuolo suscipiat: &
mei memoriā pari amore & beniuo
lencia retinere uelit: Vale.

Sanctissimo .d. N. pape Sixto .iiii.
Pont. Maximo de laudibus & uita ac
moribus Sapientissimi patris & do
mini .d. Iohannis Episcopi & Comitis
Castrensis Benedictus Maffeus maio
ris presidentie Abbreuiator Apostoli
cus post pedum oscula deuotorū hu
mitem cōmēdationem & salutem plu
rimam & longeuam foelicitatē dicit.

I mihi tantū īgenii & elo
quētie a natura cōcessū
esset Pater beatissime ut
laudes & uirtutes prestā
tissimi Presulis Castrēsis tue Sancti
tati deditissimi dignis preconis scri
bere ualarem: omnē profecto uim di
cendi in eo ornando & celebrando li
benter expromerem. ut rerum suarū
splendorem & gloriam litterarū mo
numentis perpetue immortalitati tra

dere possem. & eo libentius a me fieri
posse considerem: quo res ipse satis p
le note uiderentur. & latissimus mihi
campus in medium se offerret. Sed
quoniam ea uis ingenii in me non est
quod sentio quam sit exiguum. sane
ea cogitatio uenit in mentem & auda
cia mihi addita est maiores scilicet no
stros imitari qui bene & sapiēter in
stituisse uidentur ut a preceationibus
inicia sumerēt & ab ipsis diis immor
talibus auxilia exposcerent. ita a me
necessario faciendum existimaui. &
summe diuinitatis opem implorandā
censui ut saltem ea me dicere aut pro
fari concedatur que tantum sint ab a
dulationis specie quantum ab ipsa ne
cessitate remota. Nullum ē enim sin
cerius neq; acceptius dicendi genus
quam quod fingendi non habet cau
sam. Quippe nulla me necessitas ad

scribendū nulla assentandi voluntas
cogit quod genus ab ineunte etate ab
ipsa natura semper abhorruī & nihil
turpius quam vanum & mendacē es
se duxi. libet profecto ea scribere que
vera & ex animi sentētia ab oībus me
rito cōprobari possint. Nihil huc nisi
perfectū ingenio elaboratū industria
afferri oportere. Talis enim causa &
de tali viro mihi oblata est ut oratio
nemini deesse possit. Sed quid de taz
clarissimo Antistite pater sanctissime
nisi dignū dici potest qui per omnes
gradus etatis ita vixit ut merito sum
mis laudibus extollendus sit & ab oī
bus esse censeat. Illud in primis consi
derandum puto an preces mee apud
ipsam diuinitatem valeant: que non
tam accuratis precibus quam orantis
innocentia fide & sanctitate letatur.
Verum quantum in me erit maxima

c

d

e

fide enitar orationem meam ad mode
stiam tueq; sanctitatis moderationi
submittā nec minus considerabo quid
auribus tuis placeat. quā quid ipsius
presulis uirtutib⁹ debeat. Hec me
cura sola circumstat: ne ingenii mei ex
ilitate in laudibus suis parcus fiam:
Nam magnas laudes pmerenti mag
no preconio & clarissimo oratore op⁹
est: fidem tamen & singularem beni
uolentiam erga se meam accipiet opti
mus & humanissimus princeps & ab
ipsa religione initium faciam: cum sit
omnium presulum quos nouerim re
ligiosissimus: summus cultor & maxi
mi dei amator: qui religione: sanctita
te: uite integritate: innocētia. assiduo
in reb⁹ diuinis cultu ita excellit & ab
omnibus habetur ut inter optimos &
integerrimos principes merito conu

de Religione

merari immo uero principatū tenere
ualeat: Initium enim sapientie dei ti-
morem sacre testatur littere: & dei op-
timi maximi timor immensum ipsius
dei amorem inducit: ipsum immorta-
lem deum quoniam presul noster ti-
met & uehementer amat: & continue
sibi obsequi & parere studet: eius pre-
cepta enixius obseruans & tenens: ab-
incunte etate in eodem amore tam in
aduersis quam secundis rebus nulla
intermissione facta amare & uenerari
omni studio perseverauit: sapientiam
ipse deus sibi habunde parem gratiā
conferendo subministravit: ut forti &
inuiecto animo esset: & aduersa que-
cunque constantissime ferre posset:
& tandem ad summam ipsius foeli-
citatem perduceret: *~* In qua

c

d

e

v̄ti vir fortis optimus dei miles iter iā
ingredi cepit. Ito igitur animis cōtra
Presul dignissime ac faustum & felix
matre dea idest dei virgine monstnan
te uiam iter prosequere cuius opem in
tuis rebus aduersis se penumero implo
rasti. & ip̄a calamitatum tuarum fide
lis comes te vti virum bonum innocē
tem sui & ipsius dei amātem nunquā
dereliquit. ipsiq; calamitatibus & mi
seriis iam finem dedit. Habet enī Sāc
tissime pater has vices mortalium cō
ditio ut aduersa ex secundis ex aduer
sis secunda nascantur. Presul vero no
ster vti vir iustus & sapiens nunquā
meliora desperans post tenebras lucē
sperans quaz ī presentia claram cernit
& continue clariorem videbit. Quip
pe ad ipsam felicitatem reuersus nūc
sibi secunda & prospera omnia se offe
runt: & ad meliora iterum reflāt e for

tuna gressus suos dirigere uidet. Hi
sunt pater sanctissime sue innocentie
sue bonitatis sueq; pietatis uberes sibi
a deo dati fructus: qui hominum men
tes & corda disponit & ueritatem diu i
oculto pati iustitiamq; opprimi non
sinit. non eniz antistiti nostro minoris
laudis esse uidetur optimum esse quā
magnum esse principē. Et quanto ma
ius est alios bonitate prestare tāto lau
dabilius q; cuz ipse sit optimus omnes
circa se sui similes effecit. sed haecenus
d Religioē quoniā multo plura sunt
secretiora sue pietatis officia que enar
rare longum esset Sicut enī preclara
que omnibus nota sunt ita etiam non
mīora que secreto facit que ad faustu
vulgare nō tradit immouero cauet ut
nesciat (iuxta sacrum eulogium) dex
tra quid sinistra faciat. quot eniz pau
peres exul a patria omniu; rerum ege

c

d

e

nus in maximis delitiis assuetus &
enutritus:forti animo immensa carita
te fouit.quantam pecuniam in beate
uirginis & ipsius dei honorē pia men
te erogauit:cum ipse magnopere ege
ret:huiusmodi munera subire non du
bitauit.O pium presulem:O uere san
ctum & summa religione preditum:
Antistitem magnis preconis extollen
dum:Nihil est enim Beatissime pater
deo acceptius nihil quod magis confe
rat generi humano quam uir pius be
neficus benignus & liberalis:qui fessis
manum porrigit:lapsos erigit:susten
tat egenos:Quis hanc sibi piaz & bo
nam mentem dedit:deus certe deus:
Nam diuina hec potius quam huma
na opera esse uidentur:& ipse dei ser
uus sciens & prudens:deo & eius uir
gini genitrici pro sua miti natura &

magna caritate tribuit: ipsisq; gratias
sepe egit: & continue agere non desinit
quoniam nobilitate animi & corporis
& omnium uirtutum ornamentis de
ipse amplissimum sibi inclite stirpis
sue ortum felicissimum dedit: Et ipsa
nobilitas suis optimis & suauissimis
moribus in eo certe abscondi non po-
test: Et quoniam amplissima facinora
celebrem fecerunt nobilitatem gentis
presulis nostri & uetustam proauroꝝ
suorum clarissimam originem: Si sa-
na mente & equo iudicio considerare
& altius reperere uoluerimus Sancti-
ssime pater paucos profecto sicuti re-
ligione pietate & bonitate nature: ita
etiã originis nobilitate castrẽstro nostro
cõparandos inuenire difficile erit: An

c

d

e

tiquam enim stirpem de Armeniaco
ab Armenie Regibus paternū genus
maternum uero cum diis immortali
bus ortum habuisse ferunt. nam mai
orum suorum fortia facta & admiran
da facinora ingentesq; uirtutes satis
nobis ex antiquis annalibus prope mi
raculo indicare uidentur Armeniam
enim maiorem alteramq; & omnē Asi
am minorem fere usq; ad montē thau
rum & egipti partem magna & for
ti Gallorum manu maiores sui sum
mis uiribus debellarunt. Reges & pri
cipes immanissimos christi hostes ibi
dem trucidarunt. Vrbes & opida ex
pugnarunt ceperunt & subiugarunt.
& regna ipsa christi hostibus sub cru
cis vexillo interemptis longo tempo
re possederūt. Tunc virgo forma spe
tiosissima & facie prope diuina que a
barbaris ueluti dea colebatur Regina

Aeo nomine capta & regno spoliata
iterumque quonia christus colebat re
gno testituta propter eius summā pu
diciā regios mores egregiā formā
christiq; nostri singulatē deuotionē
presulis nostri maiorū suorū alter ex
duobus fratribus ipsius uirginis amo
re captus ipsam Reginā duxit vxorē
magnisq; & Regiis d more celebratis
nuptiis Regnū ipsum ad christi Reli
gionē maiori robore stabiliiuit: ibiq;
multis ānis regnauit quāpluresq; fili
os procreauit. Indeque genti & familie
de Armeniaco nomen dedit. Postmo
dum uero Grechorum inuidia & per
fidia inualescēte quonia semper fuit
emula uirtus Iterum Barbari Grecis
clam sollicitantibus & exhortantibus
ab extremis Asiae finibus maxio & im
menso exercitu comparato uenientes
cū Grecis sentientes bellū asperrimū

c

d

e

& multorū milliū infinite multitudi
nis Barbarorū horrendū renouarunt
quod Armeniaci magno animo intre
pide susceperūt. & pluribus preliis
victores multis millibus Barbarorū
trucidatis Barbaros ipsos grauiter af
flexerūt. Tandē Armeniaci nil tale d̄
Grecis suspicantes ab ipsis Grecis pro
diti & circūuenti undiq; a Barbaris z
Grecis atrox prelium cōmissum ē. Ar
meniaci in medio positi cernentes se a
Grecis proditos pugna paulatim sece
dētes maxia suorū pte amissa Regna
ipsa deniq; relinquere coacti sunt. &
reuersi ad Gallias ad patriū solū Gre
chorū proditiōibus territi quibus pa
rum fidei haberi poterat nullam vlti
rius expeditionē cōtra Barbaros chri
sti hostes parare quesierunt. Et ita
Sāctissime pater heu dolor multe Ci
uitates que christianam Religionem

colebant nulla iam subsidia expectan
tes facile expugnate & in miserimam
seruitutem omnibus christianis inter
emptis redacte & delete sunt. O dam
nandam & sceuam Grechorum perfidi
diam o crudelitatem horredam & in
extimabilem christiane Religiois iac
tura. Amisse sunt eo tempore & Iero
solima & tot clarissime ciuitates chri
stiana Religione fulgetes Antiochia
Ptholomaida Ephesus & omnis Pale
stina & alie innumere vrbes quarum
nomina enarrare longum esset dolis
& arte Pelasga que magnis sumpti
bus multo sudore & sanguine maio
rum nostri Presulis de Armeniaco o
pera & proauorum suorum clarissi
ma memoria & gloria singulari adep
te & forti ac iuncto aino diu retete fue
rant. Hec est uera nobilitas .hec sunt
uera nobilitatis opera omni certe no

c

d

e

bilitati preferenda. Hec sunt beatissi-
me pater que presulem nostrum in cla-
rissima luce uersantem multis uirtu-
tibus ornatum suam augent gloriam
& ipsum amplissima dignitate dig-
num reddunt. Quippe ut Crispo pla-
cet maiorum gloria posteris quasi lu-
men est. neque bona neque mala eorum in
occulto patitur. Deus enim qui nullum
bonum immune neque malum impuni-
tum permittit sicuti Grecos sua perfidi-
a licet leuato gradu grauius puniret
& ultimum eis interitum dederit
ut nulla amplius Grecorum imperii
facies existat ita antistiti nostro quo-
niam maioribus suis christiane religi-
onis acerrimis defensoribus non satis
fecisse uidetur meritis gratias in pre-
sentia rependere satagit ipsumque in om-
nibus rebus suis extollere & virum ma-
gnum facere & cum summo denique sa-

sacerdotis

cerdotio dignum reddere pre se fert:
Nam bene acta uita & ingentes uir-
tutes sue id satis exposcere videntur. Et
quonia proauorum Castreni nostri mul-
ta sunt & pene infinita egregia & ad-
miranda facinora. que longa reru ab-
se gestarum serie scribenda essent: in al-
liud tempus referuanda: & in magnu
volumen redigenda censui: sat nobis
erit in presentia summis ut aiunt la-
biis Nobilitatem presulis nostri com-
memorasse. ne historiam scribere et a
propósito nostro aberrare vel nimia
digressionem facere videamur: Hu-
manitatem presulis nostri Sanctissi-
me pater minime pretereunda esse ar-
bitror quoniam hec sua amplissima
Nobilitas quasi compendiariaz ad se
trahere videtur: Nihil enim in prin-
cipe dignius nihil laudabilius huma-
nitate & clementia: Quis est p deos

c

d

e

sacerdos

immortales eo humanior. Tanta quidem in ipso est benignitas & humanitas: tantusque vel natura uel ipsa Regia Nobilitas sibi clementie tribuit. ut si quis eum uti principem adeat. se ut e qualem exhibet. Veluti qui dignitate excellit facilitate parifimis esse videatur. benignus est & mitis in respondendo: nulla uis nulla in eo seueritas aspiciunt. dulcis & suavis sermo ex ore suo semper exit. Nihil nisi gratiosum & humanum magno quidem principe dignum profert. Nemo a se nisi letus & satisfactus contentusque discedit. iuxta illud Titi Vespasiani quem priscae humani generis delicias appellarunt Non oportere inquit quenquam a sermone principis tristem discedere. et illam se diem perdidisse dicere solebat. in qua nemini profuisset aut aliquod beneficium non contulisset magna cer

te uox summo principe digna cuius
multa secula iocundissimam memo-
riam tenere possint. Sic Antistiti no-
stro merito dici potest. qui multis p-
desse: nemini obesse studet. mundos
animos non ut multi uafis simulatio-
nibus contundit & deprimit. sed pure
& sincere fouet & attollit. Prodest eni
apud eum bonis: bonos esse: Virtuti-
bus preditos uiros & ipas virtutes ve-
hementer amat. ex hisq; multos bene-
factis suis sibi obnoxios reddit: Ne-
mo enim eum frustra rogauit: sepe ul-
tro obtulit que multi petere uereban-
tur: Est domus sua omnium virtutu-
diuersorium. pauperum & egenorum
refugium: quibus multa palam. sed
plura serceto pro sua innata clementia
erogantur: Non diuitie non opes
non Regum aut sublimium aut mag-
norum principum nobilitas ipsum

c

d

e

elatum aut tumentē facit^{ur}: sed quo sub
limius. eo sumissius. se oībus huma
nus benignus gratus & iocundus pre
bet: Magnum Allexandrū Macedo
nem q̄ comilitonem suum gelu & im
menso frigore rigentē & semi mortuū
in sede sua apud ignem confouerit: et
paulum emilium q̄ Regem Persecum
uictum & p̄fligatū & deniq̄ captiuū
ad se ductum supplicem & in terram
prostratum subleuauerit & in tribu
nali prope se sedere & Regio honore
habere voluerit: et Iulius Cefarem q̄
Pompei caput ad se delatum lacrima
uerit: & illud honorifice sepeliendus
tradiderit: vnico humanitatis actu tā
topere cōmendatos. ac memorie & lit
teris ad perpetuam ipsorum gloriam
celebratos legimus. q̄to magis de pre
sule nostro de eius erga omnes conti
nuata humanitate dicēdum esset qui

eadem constantia eodem vultu in ip-
sa humanitate & clementia retinenda
vt de Socrate scriptum est firmo & cō-
stanti animo semper existit: cuꝫ sit na-
tura duce familiaritate iocundus con-
suetudine amabilis aspectu gratus co-
mis & omni mansuetudine plenus: ne-
mo enim eum cōuenit quin placatus
& sui amantissimus discedat: O certe
dignum d̄ quo p̄petua celebretur me-
moria pium Antistitem non minus a-
mandum quam summo honore vene-
randum: Quis enī est vir eo melior
quis humanior quis uita sanctior: ti-
bi quideꝫ imprimis sanctissime pater
& vniuerso patrum senatui ita carus
periocundus & acceptus esse apparet
ut patres ipsi in eorum cetu ipsum de-
siderare & Sanctitas tua id innuere
uideantur & breui ipsum in eorum
collegio futurum omnes fere viri op-

c

d

e

timi autumant: Quippe est omni re
ligionis cultu & immensa virtute or
natus: neq; enim inficiari potest opti
ma virtutum suarum disseminata fa
ma & in mentibus omnium ordinum
iam vehementer impressa: quoniam
ita hec omnia vera sunt & in ipsa veri
tate firmata ut orbis terre iudicio cō
probari possint: neq; testibus egere ui
deamur. quando ipsius laudabilis ui
ta non in abditis sed palam & seorsus
priuatim & publice non a vulgarib⁹
sed ab omnibus fere Ro. curie integri
tate sapientia & doctrina probatis ui
ris extollitur & magnopere laudatur
Liberalitatem & munificentiam No
bilitati & humanitati proximā & cō
iunctam Presuli nostro innatam sanc
tissime pater minime tacendam cēseo
que ab his proximis virtutibus suis
plenis vt aiunt manibus magno anio

12
procedere videtur: quis est, n. eo liberali-
or & munificentior qui pecuniā om-
nino contempsit quando non habuit
& cum apud eum magna copia fuit ea
vinci passus nō ē. quod in magna vi-
auri multis difficile fuit & magni a-
nimi esse vī nō uici a cupiditate iux-
ta illud virgilianum: qd. n. mortalia
pectora cogis Auri sacra famel: sed ad
liberalitatem & beneficentiam bene-
merentibus uel de ipso benemeritis
grato animo semper contulit. Multa
quidem in eo sunt genera liberalita-
tis que enarrare superuacaneum es-
set: Sed illud vnum quod sibi propri-
um & peculiare ab ipsa natura conces-
sum ē commemorare sat erit: q̄ in iuuā-
dis & cōfouēdis amicis & sibi beniuol-
ita liberalē p̄mptū & parū se exhibet
ut amici ip̄i a necessitate subleuentur
uel ad altiorē gradū ascendant preser-
tī idōcis suo sapiēti iudicio electis ui-

c

d

e

ris ac si sibi ipsi necessaria subministra
ret omnem diligētiā adhibet: Non
enim epulis & comessatiōibus aut ue
nationum apparatibus pecunias pro
fundit Presul noster quarum memo
ria breuis uel nulla esse potest: sed ad
homines iuuandos extollēdos aut cō
seruandos pecuniaz utilius & melius
exponendam arbitratur quibus inest
gratificandi intellectus & uoluntas
uel arbitriuz que gratificatio non ex
pecunia sed ex uirtute d̄promi potest
qua homines ad beatam uitam ad ip
sam immortalitatem tendere posse ui
dentur. Non enim amicos sibi pecuni
a comparat: sed eos ad uirtutem ad di
gnitatem ad honores ueluti p̄uiper
tate depressos erigit ut sua op̄e & ope
ra adiuti quandoq; emergant seq; hu
mo tollant & in clariori luce uertent̄:
Quippe his temporibus plurimum

necessarius & quasi diuinit⁹ nobis da
tus esse uidetur noster Presul. Quo
nam non facile emergūt quorum uir
tutibus obstat res angusta domi: Ea
demum uera est hec ista sua liberali
tas & munificētia que amicis prodest
nocet nemini: non enim ut multi cu
pidi honoris & glorie ea cupiditate
ducti ad ostentationem magis quam
ad voluntatem facere consueuerunt:
rapiunt aliena ut aliis largiantur: sed
ut vir bonus beneficus & liberalis: su
a non aliena aut ex archa aut ex indu
stria uel ex uirtute dēpromit: & de su
o iure quantum liceat libenter cedit:
ut amicis prodesse possit: Ille enī uer⁹
ē honor illa uera laudis & fame glo
ria que ex meritis & uirtute depromi
tur. O felicem Presulem O dignum
principem maxima liberalitate com
mendandum: qui non opibus non di

c

d

e

uitiis cumulandis in hominum uoce
& admiratione magnum uideri stu-
det sed veram illam foelicitatem esse
existimat dignum scilicet foelicitate
uideri: Sed quid singula refero & col-
ligo quasi uero omnia aut oratiōe cō-
plecti aut memoria consequi possim
sufficiat nobis sanctissime pater d̄ sin-
gulis uirtutibus suis pauca attigisse
nam eius preclara opera rebus ex ip-
sa uirtute nascentibus continue cre-
scunt & in dies maiora fiunt. Eius e-
nim domestice res & familiares claris
hospitibus semper liberalissime pa-
tent & omnia ad liberalitatem & mu-
nificentiam amplissime conferre stu-
det Et certe non est improbanda im-
mo uero admodum necessaria gratio-
sorum & proborum hominum hospi-
talitas que magnopere a Theophrasto
laudatur: Vbi ualde decorum esse in

quit patere domos hominum Illustri
um hospitijs Illustribus & ita mea
quidem sententia conueniens esse ui
detur magno Principi in dando esse
munificum in exigendo minime acer
bum quod genus his temporibus ra
rum ē: & quidē omnia preclara rara
idōq; presul noster liberalitate & mu
nificencia magnam sibi laudis accessi
onem comparauit. Sed iam de forti
tudine relectamus. Si animi fortitudi
nem Presulis nostri in aduersis rebus
aspicimus beatissime pater si patienti
am & constantiam consideramus: pro
fecto animi magnitudinem temperā
tiam summam sapientiam in eo ipso
admirari oportebit q̄ in calamitati
bus suis ita inuictum animo fortem
& cōstātē nūq̄ de gradu deiectuz se oī
tpe oñdit ut inter illos priscos Roma
nos Cāillos Coriolanos fabios Catōes

c

d

e

merito cōnumerari possit semper ea
dem fronte eodem vultu omnes mise
rias omnes animi passiones Presul no
ster fortiter perferre uisus est: nūquā
mestum aut tristem uel suis uel exter
nis se ostendit. omnia equo animo fe
rens suos sepe numero ad uite fruga
litate ad patientiam ad bonam spe
exhortari studebāt dum in aduersis
procellis fluctuaret ut bene pro sua i
nocentia sperarent: illud poete nostri
sepe in ore tenens: O soti neq; enim
ignari sumus ante malorum: Durate
& uosmet rebus seruate secundis: O
passi grauiora dabit deus hiis quoq;
finem. ipse enim frugalitate pisones: la
pientia Lelios: constantia Regulos su
perauit. & quia iustus & innocens e
rat iniqui & improbi eū odio habuere.
& cāz querere cōati sunt ut bōa sua di
ripe & expilare possēt. verū ipse forti

& constanti animo aduersa queq; tu-
lit adeo vt non minus ipsa cōstantia
& tollerātia in aduersis q̄ in secundis
felicitas presulem nostrū magnū et p-
batum ac felicem reddiderint. Veruz
quia hec omnia non solum tibi Ponti-
fex Maxime & ceteris patrib⁹ sed om-
nibus ciuibus & externis admodū no-
ta sunt orationem meam in his p̄lix-
us vagare nō sinam. Habet enim hoc
primum in se magna fortuna tam in
aduersis q̄ secundis. vt nihil tectū ni-
hil occultum esse patiat̄. eorum pre-
sertim qui in clariori loco constituti
sunt nō modo domos sed cubicula ip-
sa intimosq; secessus pandit oīaq; ar-
chana fama disseminante recludit. ne-
q; bona neq; mala eorū in occulto di-
utius stare possunt. Quod si omnes
Principes & Reges id sana mēte consi-
derarent. & se tanq̄ speculum suis esse

c

d

e

cernerēt. nihil certe agerēt qđ ab oibꝫ
cōprobari nō posset: & ita diis quā si
milios se reddrēt: ita. n. egyptii sic gre
ci reges suos quos dyotropheas. i. dei
filios appellare cōsueuerūt. esse volue
re. & malis sepe sublati aut ifeliciter
iterēptis bonos p̄cipes & reges mul
to tpe habuere. Verū enimvero Bea
tissime pater quoniam in presentia in
hac ut ita dixerim ferrea etate in max
ima peccandi licentia vitam agimus
Presulem nostrum admirari summis
qꝫ laudibus admodum prosequi licet
qui certe solus nunc mihi laudandus
occurrit. qꝫ ppe miraculo i hac tēporū
pturbatōe ne dixerī fecerit esse uidet in
qua nulli uel pauci admodū sui simile
sint. aut om̄io reppiri possint. ideo nō
immerito hec aī sui fortitudo magnis
preconiis extollēda est: que pl'es secū
virtutes tanquā pedisequas & sibi iser

uīētes ipsum comitātes traxit: Tēpan
tiā. s. & cōtinētiā: & ipsam deniq; iusti
tiā oīm virtutū reginā & dñā. tāta ē
n. s. factissie pater ī prīcipe nostro oīm
rerū tēpantia ut nūquā modū excedre
in qbuscūq; reb⁹ ī oī uita sua uisus sit
tāta ē ei cibi & pot⁹ moderata pccitas
ut illud Ciceronis omnino sibi persua
sisse uideat: idest nūquā bis in die sa
turum fieri placuisse: & tantū cibi &
potus. sumendum esse putat. ut uires
reficiantur non oprimentur: et somni
quidem parcitate & maxima tempe
rie ad multam noctem uigilans & ali
quid uirtute dignū agēs cōtinue usus
ē Tāte p̄terea cōtinētie ab icūte etate
habit⁹ est. & habet in dies ut nihil in
eo nisi s̄ctū & p̄batū sūmo viro & ma
xima uirtute dignū itueri aut notari
possit: sp̄ honori & dignitati sue & op
tie f̄ae nō solū sibi s; oib⁹ suis cū ingēti

c

d

e

omnium laude consulere studuit: Illud
Ciceronis assidue cogitās. Famaque
minime esse negligendam: ad res ge-
rendas magnum esse telū: Illāque Pla-
tonis preclaram sententiam: Quales
principes tales solere reliquos esse ci-
ues: ita seruos & omnem familiā pre-
sul noster bene moratos habuit: ut di-
gnitate domini maior fuerit fortuna
serui: denique per omnes gradus etatis
ita vixit. ut inter cōtinentissimos pri-
cipes merito cōnumerari possit: in op-
timumque eius animo adeo ipsa virtus in-
sedit & altissima fundamenta cōiecit.
que dies ac noctes animū ipsum glo-
rie stimulis concitat atque admonet: ut
sic continue uiuat. ut commemoratio
nominis sui non sit cum vita dimitten-
da. sed omni posteritati adequāda &
nullis delenda seculis: Ille certe ue-
rus est honor. illa uera laudis & fame

gloria

gloria que ex preclaris gestis & meri-
tis & ex ipsa virtute depromit: sic n.
noster presul nihil i vira magnope op-
tandum existimauit preter ea que ad
omnium virtutu laudes ad ipsam mo-
destiam & honestate tendere uideret-
tur: sic deniq; posteritatem suaz maxi-
marum rerum gloria diu aucta & ad
summā claritudinem euhectam ade-
quare imo verius supare uidet: Qui
rum bonum iustum & prope diuinu
o antistitem tot uirtutibus decorū no-
stris seculis admirandu & sumopere
amandum Iustitia ante eu; semp am-
bulat continue in ipsius optima men-
te uersatur & gressus suos plane diri-
git: nihil nisi iustum & pfectu & om-
ni equitate moderatu; ab eo procede-
re pot. iustitie. n. adō amator et cultor
assiduus & equitatis obseruantissim⁹
existit ut nō solu; sua cuiq; restitui &
dari exoptat: s; qnq; d iure suo ut ipa

iustitia impediri non possit liberali animo
cedere non dubitat: & sua sepe condonat:
ne iustitia ipsa in aliquo sui parte ledi aut
opprimi possit: quod nostris temporibus diffi-
cillimum videtur: & corum hominum qui ita liberali-
ter sua condonant rarum genus esse certum est
& quod omnia preclara rara: quod est. non quod hoc
tempore habendi cupiditate non frangatur: cum
omnes homines natura duce expectant utilita-
tem ad eamque rapiant: neque modus ullus
aut mensura rapinis datur: Struui & cal-
lidi ac sapientes nunc existimant & ha-
bent quod aliena nouis & exquisitis rationibus ex-
torquere aut raptum sciunt. Contra vero anti-
stet noster per sanctissime huiusmodi rapinas
vehementer horret: indebitas & iniuste ex-
actiones datur: & dolet se penitenter eisdem
obviare non posse. magna quod est ei vis
conscientie: nihil nisi iustum & equum & ab
omnibus bonis approbatum appetit: aliena dimit-
tit: neque operatur contra voluntatem eorum ad
quos pertinet: sua vero liberali & bene-

fico aīo cū multis imptiri letat: Et cū
iter alios p̄cipes ditissim⁹ sit & mul
tis opib⁹ locupletissim⁹ nulla auri cu
piditas nullū cōgregādi desiderū eū
tenet: sed ad liberalitatē & beneficētiā
suis ^{primo} p̄ ipsorū meritis d̄inde aliis omīa
cōfert: nō. n. mouetur p̄sul n̄ fama
aut opinione liberalitatis & beneficē
tie sed fide caritate & ip̄a iustitia qui
bus natura duce ad oīm reruz que ad
māsuētinē morūq; facilitatē perti
nent plane inducī: & amore multitu
dinis magnope cōmouet: ut eā oībus
benefacere possit: Habet enī multum
auctoritatis iustitia ad fidē faciendā
quoniā ceteris uirtutib⁹ plus pollet:
& in oī etate p̄sul n̄ iustitiā tanquā
ceterarū uirtutum reginam coluit
Magnāq; p̄pterea sibi pauit gloriam
qm̄ a potētiorib⁹ opressos sepe iuuat:
& illos vrgeri nō est passus sed suis op
pibus suaq; uirtute subuenit: Nullā

c

d

e

n. in hoim genere naturā meliorē esse
scribit Cicero q̄ corū q̄ se natos ad ho
mies iu uādos cōseruādosq̄ arbitrant̄
& homies hoim cā fuisse generatos ut
ipsi irer se alii aliis p̄desse possent: Iu
stitie. n. cā ut ait Herodot⁹ olim bene
morati reges constituti: & ipse leges i
uente sunt ad obseruationē iustitie:
Hec presul noster optime tenēs pater
Sanctissime iustitiā omī ratione colē
dam & semp̄ retinendā censuit: nō so
lum p̄pter se sed ut multis p̄desse pos
set & sic ad amplificatōnē honoris &
glorie p̄ximior accedere uideret̄ Pre
clare enī Socrates hanc uia ad gloriā
p̄ximā & quasi cōpendiariā esse dice
bat si quis ageret ut qualis uideri uel
let: talis esset: Sunt certe quidā hoies
qui iusti & boni haberi uolunt nec si
bi nec alteri p̄sunt: in quib⁹ ut dicit̄
nullus labor nulla industria nulla cu
ra est: hi quidē: qm̄ omīs ratio & in

stitutio uite hoim adiuuenta deside
rat ut plurimū contēnunt & potius
ab hōibus ludibrio habent Castren-
noster. S. pater qm̄ ab icūte etate aut
a maioribus suis aut a prē aut ab ipā
natura ob grandiū virtutū suarū nōis
celebritatē accepit ideo uti uiro iusto
optio & multarū uirtutū ornato ocu
li oīm cōiitiunt atq; in eo quid agat
aut quēadmodū uiuat iquirūt et ipse
tanquā ī clarissima luce ī eminēti lo
co positus ab oībus inspiciūt oībus no
tus est nullū e⁹ factū aut dictū obscu
rū esse pōt his deniq; uera dat glorie
palma qui sicuti p̄sul n̄r cōtinue iusti
tie fungūt offitiis & de oībus bñ me
reri studēt. quā si quis iustitiā ipsaz
intueri aut cōsiderare uoluerit: p̄su
lis n̄r gesta & uite rōez itelligat & ip
saz iustitiā tanq̄ ī speculo recte uideē
poterit Sūma sapiētia & īnata prudē
tia Castrensis n̄r. S. p̄r has oēs ingen

c

d

e

tes uirtutes ueluti accessorias & qua
si cōpēdiarias nō īmerito sibi uēdica
uit Nā uere sapiens ille dici pōt qui
īn oībus suis rebus optimo cōsilio gra
ui & exquisito iuditō regit: qui in oī
actione ipsaz uirtutē amplectit: & cū
nihil sit teste Cicerone uirtute amabi
lius nihil quod hōines magis allitiat
ad amandū: qua qui sunt pediti soli
sunt diuites soli res possidēt ppetuas
& sempiternas: ideo p̄sulis n̄ri virtu
tem & sapientiā omēs admirāt amāt
& uenerant: ipsuz hoīes adeunt uelu
ti quoddā terrestre oraculū ut de So
crate scriptū est q̄ sua benignitate &
māsuētudine quādā uite mediocrita
tem sequens se min⁹ sapientē existiat
īmo uero se tantuz scire fateē q̄ nihil
sciat & ita in hominū opinione maio
ri sapientia & dignitate auget Qu
tuor uirtutes describunt Stoici sibi in
uicez nexas & mutuo coherentes ut q̄
unā nō hūerit oībus careat: prudenti

am: iusticiã: fortitudinem. tempanti
am. has omnes sic habet presul noster
ut tñ emineat in singulis. Quis eni
eo sapientior qui oibus semp post ha
bitis ita cristianã religionez & ipsuz
xp̄m coluit & colit ut honores digni
tates & ipsas diuitias cõtempnisse ui
deat. uirtutez & dei sapientiã cõtinu
e ante oculos tenens Quis eo iustior
qui opib⁹ suis ita distributis ut quas
amare alii uehementiu s uident diui
tias p iustitia oino cõtempnisse & pl⁹
accepisse quã dedisse uideat. Quis
eo fortior qui tãta nobilitate pedit⁹
Regio sanguine oriund⁹ maxis edu
catus delitiis tot calamitates & erum
nas inique passus sũma paciẽtia & hu
militate sustinuit Quis eo tẽpantior
q ad honores & dignitates ad ãplaso
pes iterũ reflãte fortũa reuers⁹ ita mo
deste & tẽpate utiẽ ut maximã laudẽ
cũ sũma oim bẽiuolẽtia sit cõsecutus:

c

d

e

neq; ita diuitias cōtēpsit: ut oīno pder
aut dissipar & piicer ueluti de crate
thebāo & antistene mēoric & lris pdi
tū est: & his ad inanē gloriā poti⁹ ui
tio datū: sed bñmerētib⁹ iuxta eorum
merita liberaliter distribuere uelit.
O principē uere sapiētē q oīm iuditō
sapiēs extiat quiq; i suis aduersis re
bus tāta patiētia sapiētissime usus est
& tā iusta & iiqua aduersus eū ppe
rrata faciora semp equo aiō tulit: q; q;
felicia & psp̄era tanta modestia tanta
rōe cōplectit: eisq; maxia moderatiōe
& hūanitate utit: Quippe secūde res
diuitiis presertī referēte hoies elatos
tumētes & supbos facere cōsueuerunt
Presul nī nulla elatōe oīa cuz uirtute
moderat: nullus fastus nulla pompa
in eo inspicit: quod difficilimū & ar
duū uidet opibus non tradere mores
cmīa grauiter & sapienter agit ita ut
quicq; quod ad grauē & sapiētē prin

ei ptem ptinere uideat in eo desiderari
nō possit: quottidie enī ī respondendo
prudentiā: in tacēdo uel audiēdo mo
destiā: ī deliberādo aut iudicādo gra
uitatē incredibili ingenii sui magni
tudine intueri licet: Illud clarissimi
philosophi pithagore sapientissimus
presul nī quod ab incūte etate sp tenu
it cōstanter retinēs: langorē a corpoī
īperitiā ab aīo: a uentre luxuriā a do
mo discordiā a ciuitate seditionem &
ipāz intēperantiā oīno amouendā &
ppulsandā censuit. duorūq; temporū
quā maxie mane & uespe curā & rōez
habuisse & oīm que in uita gesserit:
post deū ueritatē coluisse cōpertū est
que quidē sola hoīes deo pximos facit
Quis enī p deū īmortālē nisi excellē
ti ingenio & singulari doctrina predi
tus in oī etate hec sicuti presul nī fa
cere possit. Tāta est enī. S. pī inume
rabiliū uirtutū suarū magnitudo &

copia ut in eis recensendis non minus
negotii esse uideatur: ac si celi sidera
enumerare uelim⁹ Quantū enī pru-
dētia & grauitate ualeat quātū max-
imarū uel difficiliū pulcherrimarū
q̄ rerū scientia polleat nō sine magna
admiratione a me dici potest: quid di-
cam de eloquētia suauiq̄ ac dulci ser-
mone eius quibus non solū hōines ad
se amādū allicit: sed ipsas feras & bru-
ta aīalia mitescere facile posset: Mul-
ta quidem dicere possem que mihi oc-
currunt: digna certe magno principe
& summis laudibus extollēda que de
industria preteribo: ne in dicēdo mo-
dū excedere uidear: presertim cū san-
ctitatē tuā & omnes p̄ces ingentium
uirtutū presulis nostri satis edoctos
esse intelligam & uirtutis sue prestā-
tia ita imbutos ut uocibus & nutibus
patrū collegio ipsūz asciscere pre se fe-
rant: Quare iā finē dicendi faciēduz

61
censui. S. p̄r si causam huius lucubra
tōnis n̄e tue sanctitati breuiter expo
suero: ne id a me offitium abre sump
sisse omnino uidear: quod summa ra
tiōe & equitate suscepi: ne quis me re
prehendat aut mihi iure succenseat:
Nam cum multis p̄ceptis assiduo lit
terarū studio ab ipsa adolescentia mi
hi semper persuaseriz: nihil magnope
in uita exp̄tendū preter laudē & ho
nestatem: & omnes corporis uolupta
tes que in adolescentia & ī omni uita
blandissime adulari omēs q̄ animi ui
res a uirtute seiungere solent: per om
nes gradus etatis fugiendas duxerim
illas litterarum delectatione coercens
& ueritatem semper excolendam sum
mopere existimaueriz: me his studiis
totum tradens: ut possem aliquando
cum multis impartiri: cōmunem q̄ af
ferre fructum: & in aspectum lucez q̄
p̄ferre: eximiam singularē q̄ uirtutez.

Castrensis nri ita a me colenda & ue-
neranda censens uti eius preclara me-
rita exposcere uidentur non sum passus
pro mea in eum singulari beniuolentia eius
ingentes uirtutes ita in casu iri ut il-
las pro mea uirili non extollerem & memori-
e ac literis perpetueque immortalitati trade-
rem ne tanti principis preclara facino-
ra paruo temporis curriculo iacerent in te-
nebris que literarum monumentis uelut in
clarissimo & perpetuo lumine accendi
possent ut eorum posteris imagine tantum
principis memorie & literis tradita intu-
entes magna affecti letitia & ipsarum uir-
tutum accensi clarissimam suorum nobilita-
tatem augere uel saltem adquare niterentur
Sic enim antiqui litterarum scriptores
& greci & latini fortissimorum hominum
imagines sculptas uel que diutius du-
rarent egregiis scriptoribus traditas
litteris celebrarunt. Themistoclem il-
lum summum Athenis uirum dixisse

ferūt eū ex eo q̄reret e⁹ uocē libenter
audiret e⁹ iquit a quo sua uirt⁹ optie
predicari posset: Exiſtiabat .n. uir ille
clariffim⁹ nullā hoīm uirtutē diuti⁹
ſubliſter & i mēoria hoīm uerſari poſ
ſe: niſi lris mādaret: idq; frequēter fac
tū fuiſſe p̄m n̄orū mēoria plane per
ſpicim⁹: nā & Cībricas res. C. Marius
& oīa q̄ geſſit a. L. plocio cui⁹ igēium
dilexit celebrare fecit: & Mitridaticū
bellū magnū atq; difficile ut lucullu⁹
clariffimū & fortiſſimū virū, & popu
li rōani nomē illuſtraret idē ipſe plo
ti⁹ egregie ſcripſit. priſci .n. rōani quo
rū fama & gloria orbē terrarū circui
uit & ad idos uſq; penetrauit: qm̄ p̄ce
tas & oratores uiroſq; igēio & doctria
preſtātes ſemp in magnis honorib⁹ &
premiis hūerūt eorū p̄pterea precla
ra geſta litteris egregie demādata ip
ſorū nomē immortalitati tradiderūt:
Magnū alexandrū multos laboru⁹ &

c

d

e

periculoꝝ suoꝝ scriptores secū hūisse
legim⁹: & cū ad achillis tumulū in Si
geū uenisset: alti⁹ suspirās inquit: O
fortūate adolescēs qui tue uirtutis ho
merū maximū preconē hūisti: quanti
enī facerēt summi illi uiri regē suoꝝ e
gregios suis tpib⁹ hūisse scriptores: q
de uita glorie causa dimicare nō dubi
tabāt: facile intelligere possum⁹: tra
himur quidē oēs natura duce studio
laudis: & uix inuenit q laborib⁹ sus
ceptis piculisq; aditis nō q̄si mercedeꝝ
laborē suorū desideret gloriā: Hec enī
studia Sāctissime pater uirtutū inci
tamēta ad ipsas augēdas & āpliādas
uirtutes esse uidēt: qb⁹ hoies magno
pere cōmouēt: Saxa & solitudines uo
ce respōdēt & imanes bestie sepe orōe
flectūt: q̄nto magis hoies q̄ sensu & ra
tōe ducunt: q̄ suas aut maiorū suorū
ingētes laudes & uirtutes ante oculos
uersari uidēt moueri & icitari debēt:

quis est tā auers⁹ a musis: tā horridus
& icultus q nō laborū aut uirtutū su
arū preconīū nō exoptet ad memoriā
nōis sui celeberrimā: Nullū certe ma
ius Castrensi nostro mun⁹ impresētia
dandū cēsui. S. P. qm ipm apud tuaz
sanctitatē nostra lucubratōe celebra
re: est certe magnopē estimādū & his
ad modū cōsiderādū q in laborib⁹ &
uite piculis uersant⁹: & in ipsius uite
cursu usq; ad extremū spatiū nullum
trāquillū atq; otiosū spm duxerit ut
ipsaz uirtutē sūmis uirib⁹ āplectant⁹
ne cū eis oīa sint postea oīno iteritura
Nō. n. imagines & statue animorū si
mulacra & ipsas uirtutes indicare sed
preclara īgenia ipsarū uirtutū expre
ssaz effigiē & mēoriā sempiternā pre
se ferre possunt. Nulla enī uirtus me
liorē mercedē q̄ a studiosorū discipli
nis ab ipsis litterarū monumētis desi
derar e pōt qua neglecta oīs uere lau

c

d

e

dis & glorie eternitas plane sublata &
Que cū ita sint hec a tua Sanctitate
precipue petēdū existiāui si qua mo-
do hūana a me uel diuina cōmēdatio
in tātis uirtutibus fieri pōt ut Castrē
sez nostrū q̄ sua ingēti uirtute & cla-
rissimis moribus nō solū tuā sanctita-
tem sepe sublimauit sed oēm patrū ue-
nerandū senatū & uniuersāz curiā ita
ornauit ut merito dignus sit & ab oi-
bus censeat̄ qui ipsorū patrū numero
suscipi & in ipso senatu licet ipse p̄ su-
a modestia mīme ambire uideat̄ om-
nino ascribi debeat & p̄ tua īnata cle-
mentia proq̄ hac mea dicendi simpli-
citate magnis tamen testimoniis app-
bata id me impetrasse confido.

Rome Quarto kal. Maii. Anno salu-
tis. Quadringentesimo octuagesimo
Quarto. Supra Millesimum. Anno.
Sexti Pont. Max. Tertiodecimo.

69

c

d

e